

tjeneste, hvormed jo er forbundet megen Nattevaagen samt Fraværelse fra Hjemmet, hvor en Kvinde maa holdes saa at sige stadiigt for at passe Børnene, om saadanne findes, og Huset, synes os at kunne kræve en rigeligere Løn."

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Indstilling.

12. Andragende fra 2 Fiskere paa Randers Fjords Fiskeres Vegne om, at Staten vil afløse den Frisenbold Laxegaard tilhørende Eneret til Fiskeri paa Randers Fjord. (Indbragt den 12te Februar 1883 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Leth.)

Andragendet er saalydende:

"At en Høiesteretsdom fra Slutningen af Januar d. A. som den, Exam. jur. Ostenfeldt, Eier af Frisenbold Fiskerigaard har erhvervet, maa have gjort et forbausende ængsteligt Indtryk paa den talrige Fiskeribefolkning omkring Randers Fjord, er jo Noget, man kan sige sig selv. Siden Dommens Offentliggjørelse have Fiskerne saavel som Andre været samlede derom og ere derved komne til det Resultat som det eneste mulige Midde, man kan tænke sig, at henvende sig til det høie Folkething med et bønligt Andragende om dets gode og virksomme Hjælp til en snarlig Ordning af Fiskeriforholdene her i Randers Fjord, da ellers mange Fiskere, som hidtil udelukkende have ernæret sig ved Fiskeri og altsaa ikke ved anden Beskæftigelse ville kunne bryde sig en anden Livsstilling, ville være truede i deres Eksistens.

At en saa vidtstrakt Rettighed til Fiskeri har kunnet gives Enkeltmand Aar 1661, kan nok forstaaes, men at Eneretten skal kunne bibeholdes i vor Tid, er alt Andet end heldigt, thi derved, ja netop derved, staa den fattige Fiskers Eksistens paa Spil.

I et Tidsrum af over 50 Aar har Fiskeriet været drevet uhindret og upaataalt i den fiskerige Randers Fjord lige fra Randers By til dens Udmunding i Havet, en Strækning af ca. 6 Mil, og man havde mindst tænkt sig, at Hr. Ostenfeldt kunde have erhvervet sig Eneret paa dette Territorium i Seilstrømmen, da dette, hvad Træffistene (Lax, Ørred, Helt, Silb, Torff og Hornfisk) angaar, er ensbetydende med, at Fiskeriet overdrages nævnte Eier alene.

At tidligere indsendte Andragender fra omtrent 700 af Fiskeribefolkningen, hvoraf Halvdelen udelukkende ernærer sig af Fiskeri, vil det ses, at den nu affagte Dom nødvendigvis maa tvinge en Mængde Familier ind under Fattigvæsenet. Smødesende en saa kummerlig Fremtid maa absolut bringe den fattige Mand, som har en talrig Familie at forjærge, i en behmrende, ja næsten fortvivlende Sindsstemning.

Ifølge Hr. Ostenfeldts Beskjendtgjørelse i Randers Amtsavis er alt Fiskeri forbudt paa det nu ved Høiesteretsdom af nævnte Eier erhvervede Territorium, og som Følge deraf er altsaa ogsaa det nu forestaaende Sildefiskeri forbudt, — et Fiskeri, som de fleste Aar giver et ret godt Udbytte, hvortil den fattige Fisker efter den knappe Vintertid saa haardt kan trænge. Af det Foranførte, hvilket i Et og Alt er overensstemmende med Sandhed, vil det ses, at der virkelig er Trang tilstede, og denne Trang kan vel neppe afhjælpes paa anden Maade end denne, at Staten afløser den Hr. Ostenfeldt tilhørende Eneret til Fiskeri paa Randers Fjord og Gudenaas, hvilket ogsaa var antydet i den ifjor af Udvalget afgivne Betænkning til Fiskeriloven.

Idet vi indstændig bede det høie Folkething om at tage billigt Hensyn til dette vort ærbødige Andragende, troste vi os til, at den forhaandenværende Trang snarest vil blive afhjulpen.

Et lignende Andragende er indsendt til Finants- og Indenrigsministeriet."

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse og Overveielse.